

ved Creditforeningerne, et Punkt, som efterhaanden antager en saadan Udstrækning, at jeg haaber, at den høitærede Formand tilgiver mig, at jeg gaaer noget omstændeligere ind paa det, nagtet det ikke direkte vedrører denne Sag. Loven af 20de Juni 1850 § 4 C bestemmer, at der til ingen Tid maa circulere et større Beløb af Gjældsforfrivninger mod Foreningen, end det Beløb af Interessenternes Panteobligationer, som denne eier. Denne Bestemmelse i Paragraphen synes jo at være meget klar og bestemt. Men nu arriverer det Tilfælde, at en Eiendom, hvori en Creditforening har staaende Penge, bliver opbudt til Auction. Ved Auctionen opnaaes ikke et saadant Bud, at Creditforeningens Fordring derved bliver sikret, og at Creditforeningen, der anseer det for at være en Følge af aldeles tilfældige Omstændigheder, siger: Jeg overtager Eiendommen. Heraf vil man see, at Forholdet i Virkeligheden allerede noget forrykkes. I Virkeligheden komme saaledes de circulerende Obligationer ikke til at hvile paa Panteobligationer, men de komme delviis til at hvile paa Eiendomme. Hvis nu de ærede Herrer tænke sig dette i en større Udstrækning, saa vilde De kunne see, at det Tilfælde vil kunne indtræde, at hele Foreningen skiftede Natur, at den efterhaanden kom til ikke at hvile paa Panteobligationer, men paa overtagne Eiendomme, og at herved dens Natur i væsentlig Grad forvandles. Man har ikke hidtil fra Ministeriets Side modsat sig denne Overtagelse af Eiendomme. Jeg skal lade det være uafgjort, hvorvidt man deri har handlet ret. Derimod har man fastholdt en Grundsetning, nemlig den, at naar en Creditforening saaledes overtager en Eiendom, skulde denne Eiendom undergives en ny Taxation, og saa skulde der amortiseres, afbetales, saameget paa den i Eiendommen staaende Panteobligation, at Eiendommen i Henhold til den nye Taxation afgav betryggende Sikkerhed, og denne Grundsetning er ogsaa hidtil bleven indført i de Statuter, hvor man har forlangt det, f. Ex.

af Stifternes Creditforening. Jeg nødes nu til at gjøre det høitærede Thing nøiere bekendt med det Omfang, hvori denne Operation er foregaaet. Af Creditforeningen af Landeieendomsbesiddere i Nørrejylland er der kun overtaget eet Pant, hvori der oprindelig indestod 1,050 Rb. Det har altsaa meget lidt at betyde. Af Creditforeningen af Grundeiere i de danske Stiftes, der begyndte den 11te Decbr. 1851, er der overtaget 19 Pantter, hvori oprindelig indestod 90,300 Rb. Creditforeningen af Grundeiere i Sjens Stift begyndte først den 11te Juni 1860, og der kan altsaa ikke fornuftigviis være Spørgsmaal om Overtagelse af noget Pant her. Hypotheklaaneforeningen for Grundeiere i Nørrejylland, der begyndte den 11te Juni 1859, har allerede overtaget 2 Pantter, men jeg har ikke for Øieblikket Oplysning om, hvormeget der indestod i disse, idet den meddeelte Indberetning har været meget ufuldstændig. Disse Tal indeholde saaledes ikke noget væsentlig Afskrækkende. Større Betydning derimod har det, at Creditforeningen af jydsk Skjøtstadgrundeiere har overtaget 49 Pantter, hvori der oprindelig indestod 191,400 Rb., hvilket altsaa er en meget betydelig Sum. Regjeringen har derfor ligeoverfor disse Forhold gjort de samme Grundsetninger gjældende som ved andre Foreninger. Den har forlangt, at saa store Afbetalinger skulle finde Sted paa Panteobligationerne, at Eiendommene efter ny afholdt Taxation afgav betryggende Sikkerhed, og har i den Henseende forlangt de fornødne Bestemmelser optagne i vedkommende Statuter. Regjeringen har vel ingen officiel Underretning om, hvorledes der i den Henseende er forholdt, men efter Viborg Stiftstidende skal dette Regjeringens Forlangende være blevet negtet Samtykke fra Generalforsamlingens Side, og saaledes maa det komme under den alvorligste Overveelse fra Regjeringens Side at hælde, hvis det skulde vise sig at være sandt, de den jydsk Skjøtstadforening tilstaaede Begunstigelser.